tus. Teneant̃ inſup poſtꝙ̃ ſe trãſtulerint
⁊ metũ allegauerint mõ ꝑdicto prouocare
ſic electũ ad cõciliũ/ qđ cõciliũ ſi vltra ãnũ
pendeat a die ꝓuocatiõis hmõi/ intelligat̃
ad annũ vt ſupra ip̃o iure terminus breui
atus/ ⁊ nihilominus teneat̃ electus ip̃e ſb̃
penis ꝑdictis ⁊ cardinales ꝓuocantes ſub
pena amiſſiõis cardinalatus ⁊ oĩm bñfici
orũ ſuoꝝ. quã ip̃o facto incurrãt/ ĩfra men
ſem a die ꝓuocatiõis/ cõciliuȝ ip̃m vt ſup̃
dĩ indicere ⁊ publicare/ ⁊ ꝙ̃ citius poterit ĩ
timare/ cardinales ip̃i/ ceteriꝗ electores ad
locũ cõcilij tp̃e cõuenĩeti ꝑſonalit̃ ſe tranſ-
ferre/ ⁊ vſqȝ ad finẽ cauſe expectare. Tene-
ant̃ quoqȝ ꝓlati ⁊ ceteri. vt ſupra ad cõuo-
cationẽ cardinaliũ tm̃/ ſi forte ſit electꝰ con
uocare ceſſaret/ accedere. Qđ etiã ſic electꝰ
in concilio ip̃o nõ ꝑſideat/ qnĩmo ſit a ter-
mino initiãdi cõcilij ip̃o iure ab oĩ admi-
niſtratiõe papatus ſuſpẽſus nec ſibi a q̊ꝙ̃
ſub pena fautorie ſciſmatis quõlibet obe-
diat̃. ¶ Qđ ſi infra annũ ante dieȝ indicti
conſilij contingãt ſupradicti caſus. vicȝ ꝙ
plures ſe gerãt ꝓ papa vel ꝙ vnus ꝑ me-
tũ ſeu imp̃ſſionem eligat̃. cenſeãt̃ ip̃o iure
tã gerẽtes ſe ꝓ papa ꝙ̃ electus ꝑ metũ ſeu
imp̃ſſionẽ/ ⁊ cardinales ad dictũ conciliũ
ꝓuocati/ teneãt̃qȝ in iſto cõſilio compere/
ꝑſonalit̃ cãm exponẽ ⁊ iudiciũ cõcilij expe
ctare. ¶ Qđ ſi dictis caſibus occurrentibꝰ
ꝯtingat forte caſus aliq̇s q̊ nc̃cariũ ſit locũ
cõcilij mutare vel obſidiõis vel guerre vel
peſtis vel ſil̾is. teneãt̃ nihilominꝰ tã om̃s
ſupradicti ꝙ̃ oẽs ꝓlati/ ceteriqȝ q̇ ad ꝯciliũ
ire tenẽt̃ ad locũ ꝓximiorẽ vt ꝑmittit̃ q̇ ſit
abilis ad cõciliũ cõuenire. poſſitqȝ maior
ꝑs ꝓlatoꝝ q̇ infra mẽſem ad locũ certũ de-
clinauerint illũ ſibi ⁊ alijs ꝓ loco ꝯcilij de-
putare. ad quẽ ceteri ꝯuenire teneãt̃ ac ſi a
ꝑncipio fuiſſȝ deputatus. ¶ Cõciliũ autẽ
vt ꝑfert̃ conuocatũ ⁊ congregatũ ꝯ hmõi
ſciſmatis cã cognoſcẽs ⁊ in cõtumaciã ele-
ctoꝝ ſeu gerẽtiũ ſe ꝓ papa vel cardinaliuȝ
ſi forte venire neglexerint. litẽ dirimat/ cau
ſamqȝ diffiniat/ ac culpabiles ĩ ſciſmate ꝓ-
curãdo ſeu nutriẽdo vl̾ in admĩſtrãdo aut
obediẽdo/ vel admĩſtrantibus fauẽdo/ ſeu
ꝯ interdictũ ſupius eligẽdo. vel calumnio
ſos in allegãdo metũ. etiã vlt̃ ꝑdictas pe-
nas. cuiuſcũqȝ gradus ſtatꝰ ſeu ꝑeminen-
tie exiſtant eccleſiaſtice vel mũdane/ ſic pu
niat/ vt vindicte rigor trãſeat ceterꝭ ĩ exem-
plũ. ¶ Ut aũt metus ſeu imp̃ſſiõis mole
ſtia in electõe pape eo formiduloſius eui-
tet̃. quo toti xp̃ianitati lamẽtabilius eorũ
incuſſio ſeu factio ꝑpetret. vltra ꝑdicta ſpe
cialit̃ duximus ſtatuẽdũ. ꝙ ſi quis hmõi
metũ vel imp̃ſſionẽ aut violẽtiã electoribꝰ
ip̃is vel alicui eoꝝ in electiõe pape intule-
rit ſeu fecerit aut fieri ꝓcurauerit. vel factũ
ratũ habuerit. aut ĩ hoc cõſiliũ dederit vel
fauorẽ. facientẽ ve ſciẽt̃ receptauerit vel de-
fenſauerit. aut negligẽs in executõe penaꝝ
inferius memoratarũ extiterit: cuiuſcũqȝ
ſtatus gradus vel ꝑeminẽtie fuerit. etiam
ſi imp̃iali regali põtificali aut alia quauis
eccleſiaſtica aut ſeculari ꝑfulgeat dignitate
illas penas ip̃o facto incurrat. q̄ in ꝯſtitu-
tione felicis recordatiõis Bonifacij pape
octaui q̄ incipit Felicis. cõtinent̃/ illis effe-
ctualit̃ puniat̃. Ciuitas v̊o etiã ſi qđ abſit
vrbs romana fuerit vl̾ alia queuis vniuer
ſitas/ q̄ talia faciẽti cõſiliũ vel auxilium de
derit aut fauorẽ. vel infra menſem ſaltẽ ta-
liter delinquentẽ ꝓut tanti facinoris enor
mitas exegerit ⁊ facultas ei affuerit nõ du-
xerit puniẽdũ/ eo ip̃o ſubiaceat eccleſiaſti-
co interdicto. Et nihilominus/ ꝑter dictã
vrbẽ/ põtificali ⁊ ſupra eo ip̃o ſit ꝓuata di-
gnitate/ nõ obſtãtibus ꝓuilegijs q̇buſcũqȝ
¶ Volumꝰ inſup ꝙ in fine cuiuſlibȝ con
cilij generalis hoc decretũ publicet̃ ſolen-
niter/ necnõ quãdocũqȝ ⁊ vbicũqȝ romani
pontificis electio ĩminebit faciẽda/ ante in
greſſum ꝯclauis legat̃/ ⁊ publice intimet̃.
Finit.

Sequtur ſermo eiuſdem cancellarij factꝰ in die circũciſionis dñi coram papa apud Taraſconã.

y

Apparuit gratia dei ⁊ ſalua-
toris nr̃i omibus homini-
bus erudiẽs nos. vt abne-
gantes impietatẽ ⁊ ſecula-
ria deſideria/ ſobrie ⁊ iuſte/
ac pie viuamus in hoc ſe-
culo. ⁊ reliqua que nũc audiuit ex epiſtola
Pauli. veſtra deuotio. ¶ Quoniã appar-
uit gratia dei ⁊ ſaluatoris nr̃i. adeamus cũ
fiducia thronuȝ gratie eius. vt miſericordiã

eius cōſequamur ⁊ gratiā/in auxilio opoꝛ
tuno. Nam quia finis noſter ſuper nos. ⁊
nos debilitati cōfractiq; iacemus in imo/
⁊ limo configimur. confundatur pelagia=
na hereſ. que gratiam dei pꝛo ſubleuatio=
ne neceſſariam/abnegare pſumit. ¶ Rur
ſus quia de gratia dei ſmo habendus eſt/
⁊ de nomine ihū/quem nemo poteſt dice=
re niſi in ſpiritusancto/vt ipe ihūs ſm no=
men ſuum ſit nobis ihūs/ vt pꝛeterea con
demnatos in curia iuſticie gratie nos cu=
ria ſuſcipiat. dum interim ſedet in thꝛono
ſue gratie. priuſq̃ legitimū tempus com=
parendi pꝛetereat/ appellemus ad curiam
⁊ thꝛonū gratie. illic nos pn̄temus in con=
feſſionibus vbi ſoroꝛ noſtra mater eſt eiuſ
dem gratie. ⁊ aduocata nr̄a. que plane de=
ſpicere nos non poterit. Caro enim et ſan=
guis noſter eſt/ ⁊ curie ſue iura defēdet/in=
ra gratie. Sed quis eſt iſte thꝛonus gratie
Ille ꝓculdubio puer hodie circūciſus. cu
ius vocatum eſt nomen ihūs. vt per ihm
gratia fieret ſicut lex per moyſen data eſt.
vt ſaluaret mundus per ipm. quem vidi=
mus plenum gratia. imo gratiarū. Deus
meus. miſicoꝛdia mea. inquit ꝓpheta. Et
quid miſicoꝛdia niſi gratia. ¶ Sed dicet
foꝛtaſſe timidioꝛ aliquis. Ego apertos ha
bens oculos coꝛdis in lumine fidei. et lu=
cerna euangelice veritatis hodierne/intu=
itoꝛ in hoc puero ſeueritatē diuine iuſticie
ſeuerā valde. que etiam ꝓpꝛio filio dei nō
pepercit. qn eum nuditati ⁊ frigoꝛi ⁊ duro
vulneri dum tenellus circūcidit/exponet.
Et tu mihi apud ipm puer inuenire thꝛo
num gratie repꝛomittis. Si in viridi hoc
fecit deus/ſi innocentiſſimo filio nō peper
cit/in ſicco quid fiet/peccatoribus ſuis q̃=
liter ignoſcet. Quin etiam mater eius. ma
ter benedicta. quibus oculis pctōres inſpi
ciet/qui tota hodierni doloꝛis ſui cā ſunt.
qui totam ſue grandis anxietatis materiā
pꝛebuerunt/dum ꝓpter eos vnigenitū di=
lectiſſimū/ex acri vulnere cruentum/ex nu
ditate ⁊ frigoꝛe vagientem cognoſcit et do
lentem. At vo quiſq; hoc dixerit ſciat nil
tale timendum ſatiſfactum ē iuſticie/ſatia=
ta eſt/non puniet bis in idipm eum q̃ gra=
tiam huius pueri flagellati meruit/qui fa
ctus ē a deo nobis iuſticia atq; redemptio
in quo ⁊ ſi iuſticia appareat i eius attritio=
ne ꝓpter peccata noſtra ſupeminēter tamē
apparet gratia dei/qui vt ſeruū redimeret
tradidit filium quaſi peccatoꝛē puniendū.
¶ Sed ⁊ tu virgo digniſſima non abhoꝛ=
re peccatoꝛes ſine quibus nunq̃ foꝛes tali
digna filio qui licȝ ex te genitꝰ eſt. attamen
nobis natus. nobis datus. ¶ Adimus er
go cum fiducia te. ⁊ filium tuū. In quibꝰ
talis apparuit gratia dei vt tu mater dei fi=
eres inueniendo gratiā apud deum/et ipe
homo filius dei diceret. Ita vt non dubi=
tauerit Augꝰ. aſſerere/nullā in rebus per
tp̄us oꝛtis maioꝛē iſta eē gratiam. dū ver=
bum caro factū eſt. ¶ De quo verbo locu=
turus det ipe nobis gratuita benignitate
verbū efficax ⁊ fructuoſū: meritis ⁊ pcibus
tuis virgo glorioſa/q̄ ab angelo vocata es
gratia plena antonomatice ⁊ diuina ſalu=
tatione quā repetimus dicentes: Aue ⁊c.
¶ Apparuit gratia dei ⁊ ſaluatoꝛis nr̄i
⁊ reliqua. Exhilareſce tu qui pieras/mi=
ſerande homo/erige aures/audi ⁊ gratias
age/qm̄ apparuit gratia dei. datū certe op=
timū ⁊ donū perfectū. qm̄ gratia dei vita
eterna. ⁊ ſi dn̄s dat gratiā/dabit ⁊ gloꝛiam
Nō igit̄ inuanū hanc dei gratiā accipias
nō ꝑ ingratitudinē in huius anni pncipio
encenniū tā inſigne ꝑuipendas. Et atten
das vigilant̄. q2 nō dixit apl's. apparuit ſa
pientia dei. apparuit iuſticia dei. apparu=
it potētia. Illas quippe magis extimeſce=
bat hō reus ꝑditoꝛ/ ⁊ dānatus q̄ deſidera
bat. Qm̄ ſapiētia accuſabat et nō habebat
locū negatio nec valebat excuſatiō. Adam
vbi es ⁊c. Si voluerit mecū contēdere (di
cebat Iob afflictꝰ) nō potero rn̄dere vnū
ꝓ mille. Iuſticia accuſatū condēnabat et
nō inueniebat appellatio. q2 audiſti vocē
vxoꝛis tui ⁊c. Propterea idē Iob verebat̄
oīa opa ſua. ſciens q̄ nō parceret delinq̄n=
ti. Hinc q̄ȝ ē ꝓphica ſupplicatio. nō itres
in iudiciū cū ſuo tuo dn̄e. q2 non iuſtifi=
cabit̄ in cōſpectu tuo oīs viuēs. Potentia
deniq; accuſatū ⁊ condēnatū puniebat/ et
nō erat euaſio. A facie manus tue. i. poten
tie. ego defeci/ploꝛabat pſalmiſta. Et rur=
ſus quis nouit poteſtatē ire tue/ ⁊ p̄ timoꝛe
tuo. i. t. dinumerare. Et nemo ē q̄ de ma=
nu tua poſſit eruere. Nō ergo q̄rebamꝰ ſa=

plenitudiam accuſantem non iuſticiam con
demnantē non potentiā executōni ſniam
demandantē/atq; ſevientē. Ubi ſevientē?
Sevientem nūc in celo contra apoſtatas
angelos. nunc in paradiſo contra parētes
primos. nūc in turri babel per confuſionē
linguarū. nunc in terra per diluuiū aquaꝝ
multarū/nunc in pentapoli peccatrice. per
ſubuerſionē peruerſorū. Tandē in inferis
per incluſionē omniū. Sed ſolā gratiā mi
ſerantē et abſoluentē petebamus. qua ſal-
ui eſſemus nō ex operibus iuſticie que fe-
cimus nos. Et hec hodie nobis apparuit
dū celauit deus potentiā in infirmitate. ſa
pientiā in infantia. iuſticiā in pietate. ⁊ cir
cūciſionis ſatiſfactiōe. Tanq̄ impoſuerit
deus ſilentiū eis. ⁊ dederit audiētiā totam
miſericordie. Ita ſupatis omibus dat triū
phus grē. Et hec apparuit hodie nob̄ val
de neccāria. Nam quid ageret q̄ ſe verteret
homo cōdēnatus in curia iuſticie/ſi nemi
ni datus eēt locus appellatiōis ad curiam
gratie/ſi non ſuperaret miſericordia iudiciū
¶ Dicamus iterū q̄ prius ſempiterna dei
virtus atq; diuinitas (teſte aplo) ex eis q̄
facta ſūt intellecta cōſpiciebat. ſicut antea
dixerat ſapiēs/q̄ ex magnitudine ſpeciei ⁊
creature/poteſt viſibilit̄ earū creator agno
ſci. Sed ⁊ ſapientiā eius ex opibus agno-
uit q̄ exclamans dixit. q̄ magnificata ſunt
opera tua dn̄e: oīa in ſapiētia feciſti. Po-
terat quoq; dei beniuolentia vtrūq; agno-
ſci in rerū dignatiſſima conſuatiōe et dire
ctiōe in ſuos fines. ſicut potētia ex creatio
ne ⁊ ſapientia ex gubernatiōe videbatur.
Quapropter forte gratiā appellat ſapiens
nutricē omniū. Sz ex repatiōe lapſi. ex re-
creatiōe depditi. ex iuſtificatiōe impij. ma-
xime apparuit gr̄a dei. Nam q̄ gr̄a maior
q̄ liberalior. vel dici vl̄ exiſtimari potuerat
q̄ vt tm̄ daret deus hoi vt paup fieret. qs
hoc crederet: ſi nō ꝯſcius ſecretoꝝ dei pau
lus aſſereret. q᷑ p nobis egenus factus eſt
vt illius inopia diuites eſſemus. Gr̄a in-
ſup qualis mirabilior/ q̄ vt talit̄ compate
ret hoi miſero deus. q̄ miſer fieret. obpro
brium ⁊ abiectio plebis. Iſta nōne ſūt vi-
ſcera miſericordie dei noſtri. in q̄bus viſita-
uit nos oriens exalto. In quibus apparu
it gr̄a dei ⁊ ſaluatoris noſtri hodie circūci-
ſi. ¶ Amplius vero domina natura. vt C
humano more loquamur. q̄uis i ſuo cre
aturarū ſpeculo pulcherrimo. in libro ca-
paciſſimo. in carmine ſonoro. ⁊ armonico
monſtraret potentiā dei efficientē/⁊ ſapien
tiam exemplantē. ⁊ bonitatē cūcta finien-
tem. primū ex vnitate. ſecundū ex veritate
terciū ex bonitate creaturarū. Rurſus pri-
mū ex earū modo. ſecundū ex ſpecie. terci-
um ex ordine. Similit̄ ex creaturarū men-
ſura potentiā. Ex earū numero ſapientiā.
Ex pondere trahēte in ſuos fines bonita-
tem/vt quodā circulo intelligibili ex ipſo
creante/⁊ per ipm exemplantē/⁊ in ipo fi-
niente ſint oīa/ nihilominus mūdus hāc
ſapientiā dei potentiā et bonitatē cogno-
ſcere habēs nō glorificauit deū neq; grati-
as egit. Sz voluerāt ſibi oīa/ ⁊ obſcuratū
factū eſt inſipiēs cor eoꝝ/⁊ defecerunt ſcru
tantes ſcrutinio. Quāobrē ordinauit deus
facere opus noue grē ſupra naturā vt eſſet
gratia dn̄a reginaq; nature. Nā gr̄a eius q̄
et miſericordia. ſup oīa opa eius. Que gra-
tia licz ſupboꝝ oculos ſua luminoſitate ce
cauerit/illuſtrauit mētes humiliū. ſicut ex-
ultans ihesus in ſpū. Confiteor inq̄t tibi
pater celi ⁊ terre. q᷑m abſcōdiſti hec a ſapi-
entibus ⁊ prudētibus/⁊ reuelaſti ea puul.
Ita pat̄/q᷑m ſic placitū ē apud te. Placitū
nō meritū. vt nō glorieẗ ante eū ſtulta pre
ſūptio oīs carnis. q̄ in ſapiā deū nō ꝯgno-
uit. Iō placuit p ſtulticiā p̄dicatōis noue
grē. ſaluos facere credētes. Hoc aūt opus
grē: apparuit manifeſte in eo q̄ vbū caro
factū eſt/vbi totū operat̄ gr̄a. totū ſibi dat̄
Nil aut paucū habz natura. neq; ex radi-
ce ſupiorū aſtroꝝ/⁊ ꝯſtellationū. ſicut im-
pietas quorundā finxit. Neq; ex actiōe in-
feriori elementoꝝ. ſaltē quo ad modū qui
ſubitus fuit. Ubi p̄terea patit̄ miſericors ⁊
miſerator dn̄s vt ſaluet ⁊ regnet p̄uarica-
tor homo reus ¶ Apparuit ergo benigni
tas ⁊ humanitas ſaluatoris nr̄i dei vt ali-
bi gaudet aplus. Apparuit inquam my-
ſtice hec humanitas. vt ſignum magnum
in celo celoꝝ deo. Nā ſibi hypoſtatica vni
one ꝯiūcta ē/⁊ hec q̄ſi mlier amicta ſole iu
ſticie. q᷑ plena grē lumiōſe/ ⁊ luna totius
mutabilitatꝭ nature ſub pedibus eiꝰ/rōne
auctatꝭ impioſe. ⁊ corona ſtellaꝝ duodeci.

q̄ue ſunt duodecim p̄rogatiue ſingulares
in capite eius. ex donationis ſublimitate. Nā
⁊ benigna hūanitas dei ſaluatoris nr̄i vni
uerſū mūdū ſpūaliū eternarūq; creaturaꝝ
purgat. illuminat ⁊ pficit; ſupior eis in ordi
ne hierarchico ſtabilita vt ſol q̄dā eternitatis
Imperiū q̄z poſſidet ſup vniuerſuz mūle
atq; corporeū. vt ex miraclorꝝ opatōe mō=
ſtratū ē. Duodecim poſtremo p̄rogatiuis
q̄ſi totidē ſideribus coronata refulget. q̄t=
tuor in compatiōe ad diuinitatē. Totidē in
compatōe anīe ad carnē ⁊ rurſus totidē in
compatōe ad totā reꝝ vniuerſitatē. Conſi
dera hūanitatē huius pueri hodie circūci
ſi in ordine ad diuinitatē/ ⁊ inuenies ꝙ in ea
tāq̄ in ope p̄clariſſimo ſup aliud om̄e cre=
atū relucēt q̄ttuor attributa. q̄ ſūt dei potē
tia. dei ſapiētia. dei iuſticia. ⁊ ſupeminēter
dei gr̄a q̄ circulo q̄dā ſpūali infimū ſūmo
iūgit. pacē opans in t̄ris ⁊ in celo. Cōſide
ra aīam in ordine ad carnē ⁊ iuenies carnē
ab ea q̄druplici dote decorari. Agilitate.
ſbtilitate. impaſſibilitate et claritate. Et ꝙ
in via nō ita fiebat. hoc erat ſpāle diſpenſa
tiōis diuine miraculū. Deinde ſi cōſiderau=
ris hūanitatē huius pueri i ordine ad crea
turā vniuerſā. videb eā tanq̄ inſtrumētū
diuinitatis hr̄e omnē ptātē in celo et in t̄ra i
mari. ⁊ in oībus abyſſis. btōs illuminat ⁊
pficit in celo. viatores iuſtificat in t̄ra. ali=
os nō plene iuſtificatos dimittit hic vl' ali
bi in mari purgatōnis. Alios obſtinatos
dānat ⁊ deturbat in abyſſū damnationis.
¶ At vo q̄r multus ē hic ſmo. ⁊ ad int= D
ptandū difficilis/ ⁊ oro nr̄a ad alia ppe=
rans expediri deſiderat. coartemus eā īfra
limites pn̄tis celebritatis. Et duob⁹ q̄ſi gra
dib⁹ itinere breuiato decurrat. Et dicam⁹
ꝙ apparuit gr̄a dn̄i pmo in hūili ſubiectō
ne ſua ad legē circūciſiōis. Poſtq̄ impleti
ſūt dies octo vt circūcideret puer/ inq̄t euā
geliſta. Apparuit ſcdo in ppl'i redemptiōe
ſm nomē ſaluatiōis. vocatū ē nomē eius
ieſus qd vocatū ē ab āgelo p̄uſq̄ in vtero
ɔciperet. Cauſam reddit āgelus apd Mat=
theū. q̄m ſaluū faciet pplm ſuū a pctis eo
rū. Hoc mō euāgeliū cum epl'a ſociantes
vtrūq; p alterutrū deducamus ſub duob⁹
tm̄ gr̄e dei ſignis. q̄ ſūt humanitas ſeu hu
milítas primū ſignū. ⁊ ſecundū benigni=
tas ſeu charitas. Unū in circūciſione. In
nominatiōe alterū/ vt verū ſit ꝙ apparu=
it humanitas in primo myſterio. benigni=
tas in ſecūdo. ⁊ gratia in vtroq; dei ſalua=
toris nr̄i. ¶ Itaq; quis fideliū nō perſpi=
cuū habeat ⁊ comptū/ gratiā dei hodie ap
paruiſſe/ dū attendit ꝙ ipe legis conditor
duro ſe legis vinculo quaſi ſuus aſtrigit.
⁊ fit ſub lege velut infans. velut impotēs.
⁊ peccatis obnoxius. Ad qd iſta? Nimiꝝ
vt ingratitudo nequā p̄ſumptiōis huma=
ne confunderet ⁊ erudiret. que in tantā p=
rupit audaciā/ magis vero amentiā/ vt di=
uinitatis maieſtatē appeteret. volens ee ſi=
cut deus. ſciens bonū ⁊ malū. ppterea de=
us medicamentū contrariū hūilitatis op=
poſuit deſcendēs a ſummo ſue maieſtatis
ad ima viliſſima noſtre humanitatis. Sic
aduerſus auariciā pmi hominis ipe ſum=
mam liberalitatē. Sic aduerſus gulā ei⁹/
ipe ſummā frugalitatē. Sic aduerſus in=
gratitudinē nimiā ipe gratiā oſtendit infi=
nitam/ erudiēs nos facto certiſſimo. vt ab
negantes impietatē malā hoſpitē ⁊ ſodalē
perfidiā/ ⁊ ſecularia deſideria que mergūt
in interitū. ſobrie ⁊ iuſte ⁊ pie viuamus in
hoc ſec'lo. Sobrie quo ad nos. Iuſte quo
ad pximos. Pie quo ad deum ⁊ ſanctos.
¶ Humiliemus igit animas noſtras le=
gi imitantes hunc puerū ⁊ circūcidamus
per diſcipline cultrū. viciorū ſuperfluitatē
a nobis ⁊ ſenſibus noſtris. Circūcidatur
cor a p̄ſumptōis p̄putio ne plus ſapiat q̄
oportz. nec prudentie pprie innitat. Cir=
cūcidatur ipm ab om̄i carnalitatis exceſſu
⁊ ſine ſordib⁹ ⁊ colluuie voluptatis. ſit pu
rum ⁊ mundū. Circūcidantur oculi ne vi
deant vanitatem/ os ⁊ lingua ne loquātur
mendaciū/ aures ne audiant detractatōnē
tactus ⁊ guſtus ab om̄i lubricitate/ totum
corpus a rebellione contra animā contu=
maci. Ut ſobrie viuamus in noſmetipis.
Uiuamus ⁊ iuſte apud pximos redden=
tes vnicuiq; quod ſuū eſt. cui vectigal. ve=
ctigal; cui honorem. honorem. Uiuamus
tandem pie deo adherētes per fidē ⁊ ſpem
⁊ per charitatem/ circumcidentes omnem
errorem ⁊ ſuperſtitionem per fidem/ om=
nem deſperationē ⁊ p̄ſumptionē per ſpem
om̄e odiū ⁊ cupiditatē p charitatē. Sit in

nobis fides vera ⁊ viua ſm vim rōnalē ex
recognitiōe imēſe ſapientie. Sit ſpes certa
ſm vim iraſcibilē ex ꝓfeſſiōe ſūme eiꝰ po=
tētie. Sit charitas feruida ex ꝯſideratione
ſūme beniuolētie ⁊ grē q̄ apparuit hodie ī
circūciſionis humiliatōe. Hoc mō ſobrie
intra nos/ iuſte iuxta nos/ ⁊ pie ſupra nos.
viuemꝰ in hoc ſeculo. ¶ Sꝫ ve tibi peſſi A
ma. ve tibi nequā ingtitudo cordis hu=
mani/ cordis incircūciſi ⁊ certe inhumani/
dū ad tantā grāꝫ nouiſſimā dei tui/ nō cor
rigeris/ nō emolliris/ nō flecteris. Humi=
lis ē ipe qui ē deus benedictus in ſecula. ⁊
tu ceruicē erigis. tu ſupbis tra ⁊ cinis. Tu
ſordida pellis inflaris et tēdert. Tu inquā
inflaris ⁊ tēderis ſordida pellis/ ſaccus ſter
coꝝ ⁊ vermiū. Humilis ē ipe legiſlator tu
us obſuās legē tuā/ ⁊ tu quotidie legt ſue
iugū ſuaue ⁊ leue cōtumacit excutis ⁊ cō=
fringis. Humilis poſtremo inuenit pius
erga te miſicors ⁊ benignus/ ⁊ tu plenꝰ im
pietate errores fingis. ⁊ ſeqris ſupſtitiōes
ꝯ eo quoqꝫ vel ſupbe pſumis. vl' deſperas
ſupbis. Ad ipm deniqꝫ nullo pietat. nul
lo dilectiōis affectu mouert. Pudebat for
taſſis inſeq humilē hoīem. vſqꝫ q̄ pudebit
humilē xpm imitari. Uide ſtupēdū ⁊ hor
reſce. flagellat in circūciſiōe leo ꝯ tribu iu=
da. vt humiliet canis mortuus. filiꝰ hoīs.
putredo ⁊ vmis. Circūcidit in carne puer
iheſus vt abſqꝫ pputio nos in corde et ſen
ſibus maneamus. vt cū abraā nos filium
vnigenitū cū tota familia ⁊ vnaculis. hoc
ē ſpm nrm cū affectionibus ⁊ cognitiōibꝰ
vniuerſ circūcidere diſciplie cultro neqꝫ
omittamus/ ſꝫ tollamus obprobriū egipti
ſi neqꝫ pire de pplo neqꝫ fedus dei irritū ef
ficere voluerimus. Oēs qdē hoc agere cō
uenit clerꝝ pcipue/ ſicut ipe p ceteris in dñi
ſortē electus ē. Exultet igit cū tremore hu
mili. ⁊ grās agat/ ⁊ appareat in eo grā dei
⁊ ſaluatoris nri. ¶ Sꝫ heu clerꝰ hodie quē
ꝓ maiori grā. grē viciſſitudinem repēdere
dignū fuerat/ plus alijs replet ingratitudi
ne ⁊ pputiū ſibi fecit impietatibꝰ ⁊ ſclaribꝰ
deſiderijs/ neqꝫ ſobrie neqꝫ iuſte. neqꝫ pie
viuēs in hoc ſclo. ¶ Ita pgebā in medita=
tione mea. ſatirā in cleꝝ declamare. Neqꝫ
em̄ in tā vberi indignatiōis mā deeſſe vba
potuerāt. Sꝫ ecce ſtudioſitas ſpeculatrix/
importunitatē quadā ſua. grandē qſtionū
ſpeculatiuaꝝ ſiluā apponē videbat. vt plꝰ
ſibi q̄ edificatiōi deſuire. ¶ Hic inquit ſi
xpc circūciſus ē an circūciſus reſurrexit in
gloria diſpar gētibus factus. Ita me pie te
nere mdi. ad honorē eoꝝ ex qbus xpc fuit
ſm carnē. q ē ds bndictus. ⁊ ad pueroꝝ
ꝯfuſionē. ¶ Hic pticulā illā carnis vginee
vt multi ferūt dimiſit i terr. Et talis ꝯ ef
fuſo tūc ſāguie qd ē. Rndi qſdā ptes eē ꝯ
integritate hūane nāe et nccitate/ ſine qbꝰ
nō ſubſiſteret. Quaſdā de ꝯgruitate. ſine q
bus neqꝫ pfecti neqꝫ decēt exiſtēt. Quaſdā
de ſupfluitate. Prie dne reſūpte ſūt ſicut ī
alijs reſurgētibus fiet/ nō oportꝫ hoc ꝯ reli
qs. Si qs igit ꝯtenderit pticulā illā cū ſan
guine fuiſſe ꝯ integritate hūanitatis pmo
vel ſcdo mō/ illa reſūpta ſūt. ⁊ vl' in tra nō
manēt vel multiplicata ſūt. Erat ne igitur
ps illa carnis vel ſāguis p coicationē idio
matū ds. ⁊ ſi ds vtꝝ hō. Huius rn̄ſionēꝫ
tāq̄ egentē lōgiſſima ⁊ ſubtiliſſima pſcru=
tatiōe ptereo. Et ꝯnter illā ſi ſit adoranda
adoratiōe latrie. Perge ad alia. qr meliꝰ eſt
hic nihil q̄ pauca dicē. ¶ Hic ad qd p B
derat circūciſio. Rndeo ꝓderat origi=
nale pctm̄ delēdo ⁊ dādo grām. ſꝫ nō apie
bat ianuā padiſi. ¶ Hic qle dabat p femi
nis remediū. Rnſio fides ꝓpria ſi adulte
erāt. vel parētū ꝓ puulis. ¶ An alienige=
nas obligabat. Rnſio nō. ¶ Cur ante di=
em octauū nō impendebat. Rnſio ꝓpt te
neritudinē. ⁊ ad reſurrectionis myſteriuꝫ.
¶ Quid ꝯ filijs iſrl' in deſto nō circūcib.
Pie teneo fuiſſe cū eis a deo reuelāte moy
ſi diſpēſatū. Hic ſi p cognationē ſpūalē cir=
cūcidēs circūciſio iūgebat. Puto ꝯgnatio
nē hāc magt hūana ꝯſtitutiōe q̄ naturali
vel ꝯino iure inuētā. Nō ſi qs alit ſentiat
ꝓpt grām q̄ ꝯfert. dicat ꝯnt ſicut ꝯ baptiſ
mo. ¶ Hic an circunciſus ſilꝫ baptiſatus
inſigniebat duplici caractere/ ⁊ ſi in eo grā
duplex augebat. Ita ſi capax erat vtriuſqꝫ/
⁊ dū circūciſio currebat vtiliter. ¶ Hic cur
circūciſio q̄ data in fedus etnū ceſſauit. qd
dico ceſſauit/ imo facta eſt mortifera adeo
vt paulus denūciet. ſi circūcidimini xpc ni
hil vob ꝓdeſt. Dico q̄ ꝓprie nō ceſſauit.
ſꝫ trāſijt in baptiſmū. cuius erat figura/ qd
igit mirandū ſi re exhibita figura ceſſerit.

¶ Sꝫ auget q̄ſtiōis admirationē cur ꝓpter
ↄ̄ſuatiōꝫ circūciſiōis ⁊ alioꝝ legaliū / pau=
lus reſtitit petro in facie: cū tn̄ ipe q̊ſdā cir=
cūciderit? Igit̄ q̊ pacto rephēdit ipſe qđ
agebat / ⁊ p̄ſ̄tim ſupiorē in auc̄tate. apl'atu
ſeniorē. ⁊ in gr̄a cōfirmatū die pētecoſtes.
q̄lit̄ inculpat paulus eū ⁊ narrat non recte
ābulaſſe ad v̇itatē euāgelij. Rn̄ſio diſtin=
guēda ſūt tp̄a ⁊ cōcordabūt̄ ſcp̄ture. Tp̄s
circūciſiōis tripliciť cucurrit. Currebat p̄=
mo vtilit̄ vſq3 ad baptiſmū. Scđo pmiſſi=
ue apud iudeos vſq3 ad publicatōꝫ euāge
lij pleniorē. vt mr̄ ſynagoga honeſtas h̄ret
exeq̄as. Sꝫ tūc apud gētes / ⁊ p⁹ apđ oīs
peſtifera fuit eius obſ̄uatio. ꝓp̄tea petrus
⁊ paulus licite q̊ſdā circūciderūt ex iudeis
tp̄e illo medio. Sꝫ q̄r facta petri circa iude
os gētiles ſcādaliſabāt. q̄ſi ſic deberēt circū
cidi. Paulus doctor gētiū auertit petrū đ
re hmōi. q̄ tota ſibi hūilitate paruit / et ita
neut̄ peccauit ſaltē mortalit̄. ¶ Sed dic ſi
petrus nō errabat in fide / q̄r ſibi dixit pau
lus cur ita facis? Certe ex auc̄tate legis di=
uine iubētis fratnā correctionē / cui legi ne
mo nō ſbiectus ē. ¶ Quid ſi petrus verſa
vice paulo reſtitiſſꝫ in faciē nolēs acq̄eſcere
An paulus ſe ab eo ſubtrahē. an nō obedi
re? An ad ecc̄ie cōſiliū appellare potuerat
Si cōciliū in hoc ſupius erat petro vel cō
ſi paulus reſtitit petro vt ei⁹ cardinal' exn̄s
vel vt eq̄lē ſe deputās ⁊ nihil a petro aucto
ritat̄. ſic nec euāgeliū ſuū recipiēs? Quid
ſi đ facto in paulū excoicatiōis ſn̄ias pro=
mulgaſſꝫ. an eas paulus timuiſſet? Quid
ſi petrus ꝑſtitiſſꝫ in hoc errore. nūqđ eo fa
cto papatū ꝑdiderat? q̄ ſi nō: nūqđ tn̄ de=
ponēdus erat ⁊ p q̊s ⁊ quō? An cōciliū ſi=
ne eo potuiſſꝫ in hoc caſu celebrari? Quid
ſi petrus vi armata errorē ſuū defendē vo
luiſſꝫ? nūqđ ipō etiā manēte papa. vim vi
licuiſſet repellē aut v̇b aut carceribus aut
ip̄a deniq3 morte. Hieronymus p̄teres et
Aug⁹. doctores eximij cū diſcordēt in hac
mā. nūqđ alt̄ eoꝝ dicēdus ē heretic⁹? Ille
paulū diſpēſatōe mētitū. hic petꝝ iuſte re=
p̄hēnſū fuiſſe defēdit. ¶ Porro cur i ↄ̄ci
lio de ceſſatiōe circūciſiōis petrus ſūm⁹
pōtifex nō tulit ſn̄iaꝫ ſꝫ iacobus? Innue=
bā ſtudioſitati vt tacēt / ⁊ nō ponēt in celū
os ſuū. Tūc exclamās dixit? Nūqđ non
expedit de talibus inq̄rere vt ſciat q̄libet
magnus cū puſillo q̄litatē ſue potētie. ſue
ſubiectiōis ſui cordis. q̄ ſibi cōpetit iure di
uino / nāli vel hūano. Alioq̄n error facile
ſurrepet ⁊ ↄ̄fuſiōis horrore cūcta fedarent̄
¶ Quid ē igit̄ qđ inuis mihi q̄ſi nō liceat
de potētia petri diſputare? Nōne de omi=
potētia dei q̄tidie ꝑq̄rimus. Sꝫ tn̄ vis vt
iſta nūc p̄tereā. reuertamur ad pueꝝ ihesū
Hic ſi pueꝝ iſtū circūciſionis dolor attigit
cum vtiq3 gaudio mag̃ frueret̄. Sic ⁊ forte
tātus quātus in paſſiōe nūc p̄uiſa. ¶ Hic
ſi cor eius motibus oppoſitis dilatatiōe ⁊
ↄ̄ſtrictōe ſil' mouebat̄? Rn̄ſio nō opꝫ q̄r
gaudiū ſupioris portiōis nō redūdabat i
corpus. ¶ Hic ſi v̇e cōpatiebat̄ ei mat̄ ſua
cōſcia tāti gaudij. tātiq3 myſterij nō igna=
ra? Rn̄ſio cōpatiebat̄ ⁊ iā ꝑtrāſibat gladi⁹
aīam eius. vt nō eximeret̄ ab illa regl'a. q̄
p multas tribulatiōes opꝫ nos intrare in
regnū dei. Et hoc horrēdū ꝓ p̄ctōrib⁹. q̄a
aut hic erūt in labore hoīm p pn̄iam. aut i
ſocietate demonū p dānatōꝫ. ¶ Ceteꝝ dic
cur hoc potiſſimū die xp̄c circūcidi volue=
rit. cū ſupſtitiōes ipiei his Januarij kal'.
plus vigebāt. Rn̄ſio vt eas deſerēdas oſtē
deret? ¶ Cur nōdū ceſſauerūt neq3 in cle
ro. neq3 in pp'lo. tā ſup encenijs ⁊ alijs ob=
ſ̄uatiōibus vanis ⁊ varijs. q̄ ſup ritibus
iprobis p eccīas. q̊s appellāt ludos fatuo
rū. ſicut v̇e fatuitates ſūt. imo inſanie ſaci
lege ipie et blaſphemē. q̈s int̄ eccl'iaſticos
ipune fieri ſtupor ē? Nūqđ appōi deberet
ꝓuiſio? Ita debēt. ſꝫ pluries audiſti quia
qđ p dꝫ ſoluit̄ p nō fac̄. Prouideat gr̄a ſal
uatoris nr̄i et ſummi pōtificis diligentia.
¶ Queſtiōes hmōi multiplicare magis ⁊
mag̃ ſatagebat importūe nr̄a ſtudioſitas
ſpeculatrix in meditatione mea. Cui ego.
Noli p̄ cor mihi moleſta eē. Locū et tp̄us
aliud expecta. Nō ē iſte diſputatōis ſpecu
latiue act⁹. ſꝫ edificatiōis p̄etice. Tu interi
ſecedas alioꝛſū. vt de gr̄a dei ⁊ ſignis eius /
certo ꝑgat itinē ſ̄mo nr̄. p̄ſerti ad ſignū ſe=
cundū qđ eē poſuim⁹ benignitatē ſaluatri=
cem. ſic̄ nōt̄ in noīs ipoſitiōe. Si tn̄ p⁹ ex
eis q̄ circa p̄mū ſignū diximꝰ qđ ē humani
tas ſeu hūilitas / ↄ̄ſideratōꝫ moralē q̄drū=
plicē notauero ſ̄m q̄ttuor effect⁹ gr̄e dei. q̄
ſūt abnegare impietatē ⁊ ſcl'aria deſideria

Sed ⁊ ſobrie/ ⁊ iuſte/ ⁊ pie viuere in hoc ſeculo. Quā q̄ male ſuaſa peſtꝫ adulatio ꝑ‐ſtrepat ⁊ ſuſurrās loq ꝓhibeat/ aſſerens q̄ vetere ꝓuerbio. vitas odiū parit. Et q̄ n̄ opus eſt teneras mordaci radere v̄bo auri‐culas. Sꝫ plus roboris affert aptius in fine ep̄le ſtimulās q̄n̄elibꝫ p̄dicatorē in ꝑſona Tyti. Hec loq̄re ⁊ exhortare ⁊ argue cum omī imꝑio. Nemo te cōtemnat.

Conſideratio .I.

Ad apparentē grām dei in circūciſiōe hūilis pueri iheſu. Princeps vel p̄lat⁹ q̄libꝫ/ ⁊ ſi dicat̄ ſolutus legibus. pati dꝫ le‐gē quā ipſe tulerit. tū ꝓ ſb̄ditoꝝ exēplo. tū ꝓ reuerētia p̄ſtāda deo vt appareat gratia dei in eo ⁊ nō impietas aut ſcl'aria deſide‐ria videāt̄ dn̄ari. Poterāt hic vti gētiliū ex‐emplis ꝓ ꝓprias ī ſe leges q̄uis duriſſimas ſuātiū/ q̄ꝝ Valerius meminit. Sꝫ abūde ſatꝫ ē ad exēplū ſūmus legiſlator xp̄c/ ⁊ pō‐tifex ſup̄mus/ q ob hoc legē ꝓpriā non ſol‐uere ſꝫ ī ſemet impl̄e voluit vt ei⁹ actio eēt in hoc p̄ncipiū p̄latorū inſtructio. ¶ Ubi nihilomin⁹ notādū occurrit ꝯ eos q tanta obſtinatōe legibus mortuis hūanis adhe‐rēt/ legē viuā fūdatā in lege et̄na/ ⁊ ī eq̄tate ſeu epikeyā penitus vel igrātes vl' ſp̄nētes q̄ lex ꝑficit̄ ⁊ implet̄ dū vel in finē meliorē vel ſalubrioribus medijs ordinat̄ q finis ē caritas/ ſꝫ apl'm. Aliogn xp̄c legē antiq̄ nō impleſſꝫ/ q̄ ſoluiſſꝫ. Et hoc documētūꝫ nō mediocrit̄ ſpectat ad ſciſma pn̄s/ cuius ſedatōeꝫ inuenire nō ſufficerēt leges hūane tā cōdite. niſi ſupior lex dīna viua archite‐ctonica cōſolat̄. Qd̄ q̄ forte nō ſatꝫ actū ē vſq̄ in pn̄s obtigit qd̄ ait dn̄s in Eſa. Ti‐muerūt me mādato hoim ⁊ doctrinis. Jō ecce ego addā vt admiratōꝫ faciā pp̄lo hu‐ic. miraculo grādi ⁊ ſtupēdo. Peribit eniꝫ ſapiā a ſapiētibus eius. ⁊ intellect⁹ pruden‐tiū eius abſcōdet̄. Ex q̊ loco ſūpſit iheſus illud improperiū ꝯ phariſeos. q̄ irritū fa‐ciebāt mandatū dei ꝓpt̄ ſuas traditiones. Audirēt vtinā iſta auribꝰ ſuis hi q legem euāgelicā. legē dīnā cū ꝓfeſſoribꝰ ſuis deſe‐rētes. hūanis inuētiōibꝰ incūbūt toti/ adeo vt ad ſupiorē legē illā oculos attol̄e vl' nō valeāt ex ruditate vel nolint ex iniq̄tate. vl' negligāt ex inerti ſegnicie. Cū tn̄ vbi leges hūane nō ſufficiunt (ꝓut in ſciſmate pn̄ti comptū videt̄) vt ad legꝫ dīne radicē ⁊ int̄‐ꝑtationē cōſultatio referat̄. ⁊ ſm eā ꝯſtitu‐tio formet̄/ ncc̄e ē. Quid āt mali q̄d piculi q̄d ꝯfuſiōis attulerit ꝯtēptus ſacre ſcp̄t. re vtiq̄ ſufficiētꝫ ꝓ regimie ecc̄e (aliogn xp̄c fuiſſꝫ legiſlator impꝼectus) int̄roget̄ expi‐entia/ cōſideret̄ clerus: cui deſpōſari debu‐erat ſapiā. q̄ de ſurſū eſt pacifica et pudica/ an ip̄e fornicat⁹ eſt cū adultera illa meretri‐cula ſapiā t̄rena/ aīali et diabolica? Stat⁹ inſup ecc̄ie nōne factus ē totus q̄ſi brutaliſ ⁊ mōſtruoſus? vbi celū deorſū. hoc eſt ſcꝫ id qd̄ ſpūale ē/ ⁊ t̄ra ſurſū. ſpūs ſuiēs/ ⁊ ca‐ro dn̄ans. p̄ncipale acceſſoriū. et acceſſoriū p̄ncipale/ vſq̄ ad hoc vt q̄dā delirare n̄ du‐bitēt. q̄ ꝑ inuentiōes hūanas etiā melius q̄ ꝑ legē dīnā euangelicā regēt̄ q̄ſi min⁹ ſit aīa/ q̄ corpus. ⁊ ſpūalis q̄ carnalis fruct⁹. Hec aſſertio/ ꝑ meā fidē. blaſphema ē. ne‐dū falſa. Euāgelica q̄ppe doctrina ꝑ ſuos ꝓfeſſores dilatauit ecc̄iaꝫ vſq̄ in celū. quā filij agar exq̄rētes ſapiam q̄ de t̄ra ē/ detru‐ſerūt vſq̄ in ſcenū. Et q̄ nō ex toto corrue‐rit ē ex grā dei ⁊ ſaluatoris nr̄i. Hec ego lo‐quor eo liberius/ q mihi cōſcius ſuꝫ nō ex q̄ſtu. nō ābitu. nō ad laudē ꝓpriā mee ꝓfeſ‐ſiōis/ ſꝫ ꝓ aſſertōe vitatꝫ. vt vtilitate publi‐ca hec dicā. Quia ad vitatē. cura iſta theo‐logiam hactenus minus debito ꝓmouit: ne dicam ſpreuit. que tamē omnē ſibi qua pollet gloriā acquiſiuit. Per quid? Per p̄‐dicationē humilem generatricē deuotiōis in cordibus fideliū maxime principū. Nā ſi deſit religioſa deuotio. honoratio eccleſi‐arum qualis erit? Prouideat gratia ſum‐mi pontificis vt nunc cepit.

Conſideratio .2.

Apparens gratia ī humilitate pueri ihe‐ſu circūciſi/ docet prelatū q̄ēlibet. vt iux̄ conciliū ſapientis/ poſitū a Tullio quan‐to maior eſt/ humiliet ſe in omibus. Et ab omi ſe ſupbie intemꝑantieq̄ ſigno/ circūci‐dat. Tanto em̄ eē humilior/ ⁊ ad ſuiendū ꝓmptior quiſq̄ debꝫ ex munere ait greg⁹. quāto ſe obligatio rem eē conſpicit in red‐denda ratione. Nam ab eo cui plus com‐mittit̄ plus exigit̄. Jta vt ſaluberrimū ſit xp̄i documentū/ metaphiſicali rōne fūda‐

tum. Qui voluerit eē maior inter vos erit
omniū mīor ⁊ miſter/ qꝛ ſm magnitudinē
dñatiōis ē ſubiectiōis grādior obligatio.
ꝙobrē ſūmus pōtifex nō ficta vboꝝ humi
litate/ ſʒ vitatis attētōe ꝓfūda/ noīat ſuus
ſuoꝝ. Et certe ita ſuus. vt ſm ꝑpationeʒ
cordis ⁊ ſi nō ſp ſm exhibitionē opis/ ipſe
vitā ſuā/ quāto magꝭ ſtatū ſuū expone ꝓ
cuiuſlibet ſubditi ſui ſalute. nedū pro toto
grege/ teneat. Hoc ita ſentire catholicū eſt
ſtabilitū in hoc vitatꝭ vbo. bonus paſtor
animā ſuā pōit ꝓ ouibus ſuis. Et ita cor
de credit ad iuſticiā/ ore aūt vel ſcp̄to ꝯfeſ-
ſio fit ad ſalutē. Alioqn nō iiuſtus fit luci-
fer q̇ ita p̄eſſe voluit ſm doctores vt ſubie
ctiōis viciſſitudinē ſubditis nō referret/ cū
ex oppoſito ip̄e plus alioꝝ cōmodis obſe-
q̇ velle debuerat. ¶ Ex hac iteꝝ ꝯſideratō
ne/ culpāda reddit pōpa ſupba. pōpa ma-
le ſobria p̄latoꝝ q̄runda in faſtu mūdano
q̄rētiū nihilominus excuſatiōes in pctis.
⁊ dicētiū ꝙ hec pompa honorat eccleſiam
Honorat vo. imo vere onerat et deſtruit
factꝭ ⁊ exēplis. Neqꝫ eñ in ornatu ſplendi
do. neqꝫ in lauto ꝯuiuio. neqꝫ eñ in diſco
loꝝ ⁊ comatuloꝝ clientū numero/ ſʒ in ſpū
mūdo ⁊ ꝯſideratōe ſctā/ honor eccleſiaſticꝰ
illuſtrat. Q᷒ ſi q̇s p̄latoꝝ in pōpis iſtis pu
erili ⁊ vana exultatiōe delectet. ſi ad hono
res caducos gloriabūdus exhilareſcat. ſi d
ſe faciat idolū et ſtatuā nabuchodonoſor
gaudēs laudari/ gaudēs coli/ et nō potius
exhorreat inſtar xp̄i. q̇ ſūmos int honores
flevit. ſi nō memor ſit iubētꝭ: in veſtitu ne
glorierꝭ vnq̄. ⁊ in die honoris tui ne extol
laris. Videat obſecro videat talis ne tādē
ſeip̄a tāta ꝓprie ⁊ aliene adulatiōis ludifi-
catiōe decipiat/ qđ iux vbū comici/ ex ſtul-
to hoc ē ex vani glorioſo/ inſanꝰ fiat. Qua
lit inſanus? Certe leſus in iudicio rōnis/
ſicut ledit philocaptus. Ois q̇ppe paſſio
ꝓfūdata et radicata circa aliqđ ꝯcupiſcibi
le ſit illud honor. ſit opulentia. ſit ambitio
ſit voluptas/ reddit hoīem demoniaco ſi-
milē ſm dictū Origenis in expientia fun
datū. Memīior ſi nō tpe meo talis apparu-
it/ ⁊ vboꝝ copia ⁊ iuriū ſcia ⁊ abſtinētia fa
matus/ corpe vegeto ⁊ forti quē vſqꝫ ad hᵒ
inſanū reddidit ambitio ceca. cōtemptrix
alieni oīs cōſilij/ laudibuſqꝫ ſuis credula.

vt putauerit poſt illuſiōes plurimas eē ve
rus papa concordit electus. Et cū ita deſi
peret nihilominus affirmabat ſe ꝑ mltos
ānos nihil tēptatiōis a vana gloria ſenſiſ-
ſe. Cū p̄terea moneret vt ſapiētioꝝ crede-
ret ꝯſilio: nō inq̇t qꝛ factū meū tale tātūqꝫ
ē. vt alius a me nemo illud intelligat. Sed
q̇d mirāduʒ ē in hoīe fragili demētiā hanc
ſurrepſiſſe cū ſapiētiſſimus oli angeloꝝ lu
cifer/ qꝛ ſeip̄m nō in luce vitatꝭ/ ſʒ vmbra ꝓ
prie vanitatis intuebat. eē voluerit non ſo
lum ſilis altiſſimo/ ſʒ extollit ſup om̄e qđ
dr̄ deus/ ex inſana ⁊ fātaſtica p̄ cōcepte do-
minatiōis libidine. Vult q̇ʒ ritibus et ſa-
crificijs coli/ ꝑ ſilitudinē ad deū. ſicut ſacri
lege artes magice palā tradūt. Propterea
ſaluberrimū ē/ vt p̄latus libēt audiat ⁊ fre
quēter q̄ humilia ſūt ⁊ culpabilia de ſeip̄o
qꝛ nemo ē q̇ nō peccet. dicatqꝫ cū ꝓpheta.
Increpabit me iuſtꝰ ⁊c̄. Nimis eñ habet
multos q̇ vel adulatiōe vel dignitatis ho
noratiōe ſibi loquūt magnifica/ apponen
tes fomētū morbo ſupbie. quē vix vllum
medicamē. vel tiriaca ꝓprie rep̄henſiōis ⁊
fragilitatis/ ſufficit expellere. ⁊ dare locum
gr̄e dei ſaluatoris nr̄i:

Conſideratio .3.

Apparēs gr̄a dei ſaluatoris nr̄i in ſubie
ctiōe ad legē ꝓpriā circūciſiōis documē
to ē p̄latis vt iuſte viuētes nō iponāt one-
ra grauia ſtatutoꝝ ⁊ legū hūeris ſbditoꝝ. di-
gito aūt ſuo nolint illa mouē. queādmođ
iproperat xp̄c phariſeis. Hec cōſideratio
redit ad p̄mā/ initentē illi ſnie exemplo xp̄i
firmate. Patere legē quā ip̄e tulerꝭ. Et eēt
ꝓfecto grādis in hoc loco q̄relaꝝ materia/
ꝯ tot ⁊ tā leues excoīcationū et irregulari-
tatū fulmīatiōes. ꝯ tot onera ſtatutoꝝ. ꝓ-
uincialiū et ſinodaliū. ad lucꝝ q̇le vel anie
vel burſe. nouit deꝰ. Cōtra tot reſuatiōes
caſuū i foro confeſſiōis p̄ſtim oecultorū. q̄
ꝯfeſſionē ſup ꝙ dici pt impediūt. Loq̇r ex-
ꝑtus ⁊ doctus ab exꝑtis. Sed đ his alias
xp̄c legiſlator. nōne legē euāgelicā dilatare
potuerat? Potuerat eq̇dē. ſʒ hūane fragili
tati gratioſe ꝯdeſcēdēs nccaria nos docu-
it ad ſalutē. ea ꝓ nihilo q̄ſi deputās. q̄ mor
talē hāc vitā/ iam in momēto periturā. vel
regere vel ſuſtētare videret. ſaćs ꝙ niſi lex

vita euãgelica ⁊ eterna dñe. leges ſcripte
nõ ſolũ ſupuacue/ſʒ crebro ꝑnicioſe reddã
tur. Uult ḡ ꝑlatus eccl'iam ſubditã felicit̄
dirigi. Uult arbitror/bonos ille viros. ti-
mẽtes deũ eq̃tate ⁊ meritis cõſpicuos regi
mini ꝑficiat. nõ oneribus legũ ⁊ ſtatutoꝝ
ſbditos ꝑmat. Nã ſup hũc cardinẽ volui
dʒ eccle reformatio/qm̃ ſi colũne putres. ſi
inualide ſũt/ſuſtẽtari debẽtes ecclam ꝑtes
reliq̃ quali v̾tute ſubſiſtẽt: innitentes parieti
inclinato ⁊ macerie depulſe: Multiplicẽ-
tur quãtũlibet hũane traditiões. Si cupi
ditas carnalis et faſtus nõ hũilitas regnet
in ꝑlatis audiamus q̃d ſequit̄ incõmodi.
Etenĩ ꝑtãs cõferẽdi bñficia ⁊ ſilia/aut re-
linq̃t̄ talibus. Et q̇s dubitauerit. q̇s nõ vi
dent. q̃tũ ſubuertẽt. ꝑuertẽt et euertẽt oĩa
ꝓmotionibꝰ indignoꝝ. Si ablatio fiat ab
eis retinẽte ſibi oĩm collationẽ ſũmo põti
fice. nũq̃d nõ ſupra vires erit hoc negociũ
nũq̃d non cũ moyſe ſtulto labore ꝓſũmet̄
Nõne monſtruoſũ erit videre caput vſur
pans mẽbroꝝ pia inferiorũ officia. ⁊ q̃ſi ſit
gladius delphicus ad oĩa ſe aptans. Sʒ ⁊
curia ſua. curia romana. q̃ ad ſilitudinem
hierarchie angelice ordinãda erat ⁊ replen
da viris charitate feruidis/⁊ ꝯtẽplatiõe ſu
ſpẽſis. vt ſeraphin. viris ſapiã diuina ſplẽdi-
dis vt cherubin viris equitate firmiſſimis
vt throni/nõne mutabit̄ in curia peccãtiũ
⁊ q̇ nutriri debebãt in croceis amplexabũ-
tur ſtercora. Ita eĩ arbitratus eſt oĩa tpa-
lia/equus arbit̄ apl's. ꝫ fiẽt q̃ʒ multi ꝓcura
tores ⁊ ꝓrotanij bñficioꝝ (Nolo de ſymo-
nia q̇cq̃ dicere) fiẽt inſuꝑ non tã ꝓmoto-
res q̃ inuolutores cauſaꝝ friuolaꝝ atq̧ ꝓ-
phanaꝝ/dimiſſa oĩ ſpũalitatis cura. Quid
dico dimiſſa: Utinã hoc eẽt. licʒ ſit eq̃ſſi-
mũ/irridebit̄. abomĩabit̄. ꝑſeq̃t̄. ⁊ ad imi-
tationẽ curie diabolice. maior ille frequẽt̄
erit/q̇ aſtutior. q̇ ꝑfidior. q̇ importunior. de
terior. cupidior. miſerior. Auertas hoc ne-
fas gr̃a dei ⁊ ſaluatoris nr̃i.

Conſideratio .4. M

Apparẽs gr̃a dei ⁊ ſaluatoris nr̃i iheſu/exi
git vt ꝑlatus non potẽtiã ſubditꝰ/ ſʒ gr̃am
oñdat. vt ipẽ ꝑterea dolores ⁊ gemitus of
ferat deo/ ꝓ eis ſe circũcidẽs. pieq̧ viuens
nedũ alijs ꝑdicauerit (officio eĩ ꝑlatõis
adiũcta ẽ obligatio ꝑdicatiõis) ipẽ repro-
bus inueniat̄. Quidni ꝑlatus gratioſuʒ ſe
nõ rigoroſũ ꝑbeat/cũ ipẽ circũdatus ſit in
firmitate. egens gr̃a dei. neſciẽs introitũ et
exitũ ſuũ. ignorãs an turbatiões in ſubdi-
tis; ex culpis ꝓprijs tãq̃ occultꝭ. vel ab alie
nis. vel ſit̄ ab vtriſq̧ ſuſcitẽt̄. ita vt nccẽ ha
beat obſecrare cũ ꝓpha. Ab occultis meis
mũda me dñe; ⁊ ab alienis parce ſ̾uo tuo
Nã ſicut ꝓ delicto ppl'i paſtor. ita ꝓ paſto
ris errore ppl'us plectit̄. Hoc vidit Job q̇
dicit d̾ deo q̃ regnare facit ypocritã ꝓpter
pctã ppl'i. Qualis aũt ꝑnicioſior peſtis ꝓ
ppl'o alia eſt. q̃ ypocriſis in ſuo vel ꝑncipe
vel ꝑlato. Sʒ ita digni ſũt aliq̃ nõ niſi per
reprobos regi. et alij nõ niſi reprobis ꝑfici
demerent̄. Quidni igit̄ ipẽ paſtor ſꝑ paui-
dus inueniat̄; nõ ſe iuſtificãs. nec iuſtifica-
ri cupiẽs. extimeſcẽs ne dederit cauſã ſcan
dalo dicẽs cũ dauid. Ego ſum q̇ peccaui.
⁊ cũ Jona/ſi ꝓpt̄ me turbatio facta ẽ mitti
te me in mare. Quo v̾o magnuʒ illũ Gre-
goriũ nazenzenũ vſuʒ fuiſſe. ⁊ ob hoc v̾bi
Conſtãtinopolitane cui ꝓutilis erat/ceſſiſ
ſe. eccleſiaſtica meminit hiſtoria. ¶ Reco-
gitet ꝑlatus etiã deuotiõis ſibi cõſcius. ꝑ-
ſertim dũ innumerabiles viri in oppoſitam
ad ſe ꝓgũt ſniam. Recogitet q̃d dicat apl's
Nihil mihi cõſcius ſũ/ſʒ nõ in hoc iuſti-
ficatus ſũ: Quis ad hoc v̾bũ nõ expaue-
ſcat: Sʒ ⁊ ãgelus ſathane trãſfigurat ſe in
ãgelũ lucꝭ. inſidiat̄ i abſcõdito. ſpargit vbi
libet laq̃os q̃s obũbrat ſpecie v̾tutuʒ. Ita
vt horrẽduʒ valde ſit qđ dicit Sap̄. eſt via
q̃ videt̄ hoĩ iuſta. nouiſſima autẽ eius ad
mortẽ ducũt. Sic ꝑlatus nõnũq̃ dum eẽ
gloriat̄ plenus gr̃a dei. repletus ẽ inſenſi-
bilit̄ aſtutia diaboli. Quãmulta quotidie
(exẽpli gr̃a) credit aliq̇s facẽ ex magnani-
mitate; q̇ fiũt ex arrogãtia ⁊ ꝑſumptiõe. q̃
multa ex indulgẽtia hũiliq̧ pietate/ q̃ oriũ
tur ex deſidioſo torpore. vel certe [qđ mi-
randũ ẽ] ex vna oſtẽtatõe ⁊ gloriatõe ſuꝑ-
biſſima/ad hoc dũtaxat/vt patiẽtie ⁊ miſe-
ricordie laudẽ cuʒ magnis viris meruiſſe
credat̄. Sic furor incautus/⁊ emulatõ ma
ledicta q̇ ꝑtinax. Zelus q̃ʒ nõ ſ̾m ſciam
durus. ceruicoſus. inexorabilis/imꝑterritꝰ
nemini cedẽs nullũ ſcãdalũ reformidans.
ſʒ dicẽs ſi dãnari volũt qua rõe ſaluare po

tero vel teneoꝛ/inuitos⸮ talis inquã furoꝛ
mẽtit̃ ſe zelũ boni publici ⁊ cois libertatis
Sic implicatio friuola/ ⁊ ſtultus laboꝛ in
minimis/tãta ſe diligẽtia ſimulãs/ſic ꝑple
xa ſcrupuloſitas ſꝑ vacillãs.nihil expedi-
ens.bone ſibi ꝯſcie nomẽ vſurpat/q̃ eſt ex
radice ſuꝑbie.nolẽtis ſe ꝑitoꝝ iudicio con
formare. Sic ambitus honoꝛis palliat ſe.
ꝙ nõ ꝓ ſe.ſ ꝓ dignitatis honoꝛe et alioꝝ
edificatõe ꝗrit̃. Sic ambitio/retentiõe di
gnitatũ.in ꝑniciẽ ecciie/ſubtili malo fingit
ſe velle multis ꝓficere. nec ecciam exponẽ
diſcrimĩ ꝑuerſoꝝ. Et hoc plane ẽ demoni-
um meridianũ/qđ facit qñq eẽ martirem
diaboli.dũ eẽ gloꝛiat̃ q̇s in ꝑſeq̃ntib⁹ mar-
tir dei. Monet inſuꝑ dicere hoiem.qꝛ di-
ues ſũ ⁊ nullius egeo. Et neſcit qꝛ paup' ẽ
⁊ miſabilis et cecus et nudus. ¶ Sed
q̇d ĩnumerabilia diaboli machinamẽ-
ta dinumerare ꝯtẽdimus.q̇bus mẽtitur et
blãdit̃ iniq̇tas ſibi q̃ſi plena ſit gr̃a dei⸮ Di
camus potius. q̇s euaſurus ẽ illa⸮ Rñde-
at nõ ego ſ ꝓpha/ ꝑ oꝛaculũ quale factũ ẽ
Anthonio. Hũiliatus ſũ et liberauit me.
hũiliatus intellectu.hũiliatus affectu. In
terrogata nimirũ gr̃a dei/q̃ eẽnt ſigna eius
q̇bus apparet in hoie⸮ Rñdit. Primũ ⁊ ꝑ
cipuũ ſignũ meũ ẽ hũilitaſ.hec ſedes mea
hec req̇es. Deus itaq hũilibus dat gr̃am.
Cognoſce igit̃ hũilitatẽ.⁊ tu meã habita-
tionẽ ignorare nõ poter. ¶ Interrogata ve
ro hũilitas đ ſignis ſuis/multa numerãs
ea tãdẽ ad duo ꝯſtrinxit/q̃ ſũt hũile ſaꝑe et
hũile velle.adiũgẽs de hoie quẽ inhabita
uerit/ꝙ eũ reddit tractabilẽ.quaſi ꝑfuſum
oleo leticie.ſuaſibilẽ.bonis ꝯſentiẽtẽ.min⁹
ſꝑ ꝓprio q̃ alieno fidentẽ cõſilio.abiectus
ẽ ⁊ vilis in oculis ſuis.nõ ſe iactãs.nõ iu-
ſtificãs.nõ magna ꝓmittẽs.nõ ſolicite ſe
excuſãs. ¶ Ex aduerſo cognita ſũt ſuꝑbe
elatiõis ſigna ſi ſe colit.ſi amat.ſi cõplacet
in ſe ſibi.ſi ſapiẽs ẽ in oculis ſuis.alienum
vel nõ reqrẽs vel odiẽs vel nõ implẽs ꝯſi-
liũ.ꝓ ſctõ iã ſe h ⁊ ꝓ tali q̇ dignus ſit re-
uelatiõibus at miraculis regi. Et qm̃ ob
ſtupuit in malis/neq ſe neq moꝛbũ ſuu
nouit.ſe hũilioꝛẽ ſe ſãctioꝛẽ oĩbus iudicat.
ſolos q̇ loquũt̃ placẽtia retinet ſibi / alios
odit.tãdẽq abijcit q̇cũq q̃ſito coloꝛe. et ſi
ad hoꝛã diſſimulet amare ſe vitatẽ. Si ſcã-
dalizant̃ alij nõ vtit̃ ſed iraſcit̃ eis.tãq̃ ſo-
lus ĩmunis ſit a delicto/tãq̃ ſcãdalo cauſã
nullã ꝑbuerit/ĩmanet in opiniõib⁹ ꝓprijs
q̃s deſerere neq alioꝝ monit.neq cõſilio
neq expientia maloꝝ ſeq̃ntiũ ꝑſuaderi ꝑt
Egreſcit potius ⁊ excandeſcit aduerſ⁹ mo
nita ſalubꝛia. Ue ve eccie ⁊ religiõi cuiq̃ a
peſte tali. Uix em̃ ſatis depħẽdi ꝑt.qꝛ tegi
tur ouina pelle/ſ ꝑ doctiſſimos ſciẽtes ꝓ-
bare ſpũs ſi ex deo ſũt/ ex fructib⁹ cognoſci
tur: ⁊ maxie dũ ad inhonoꝛatiõis cuiuſli-
bet/vel ꝑuã eſtimationẽ.q̃ſi furit/vt phi-
locaptus amãte ſue leſionem exhoꝛreſcit.
Nihilominus cũ ꝑ tales depħenſa fuerit
vix ẽ inuenire remediũ.qꝛ nec expelli facile
ꝑt nec retẽta coꝛrigi.niſi ꝑ miraculoſã opa-
tionẽ gr̃e dei ſaluatoꝛis nr̃i. Talẽ curſum
habuerit ſmo nr̃ ꝑ ꝑmũ ſignũ/q̃ apparu-
it gr̃a dei ⁊ ſaluatoꝛis nr̃i.in eius hũilitate
ſubijciẽte ſe legi circũciſiõis/⁊ đ ipi⁹ imita
tiõe debita ꝑ ꝑlatos ⁊ cleꝝ/vt patiat̃ ꝑlat⁹
legẽ quã tulerit/vtq quãto maioꝛ ẽ.humi
liet ſe in oĩb⁹/vtq nõ imponat onera gra-
uia ceruicibus ſubditoꝝ.vtq gratioſu ſe
nõ rigoꝛoſũ oñdet/⁊ ita abnegata impieta
te ⁊ ſecularib⁹ deſiderijs/⁊ ſobꝛie/⁊ iuſte/ ⁊
pie viuamus in hoc ſeculo. ¶ Reliquũ
ẽ vt ꝑ ſecundũ ſignũ đuine gr̃e/qđ eẽ dixi
mus benignitatẽ ſeu charitatẽ.plenius ſi-
gnatã in nois impoſitõe/ ſmõis nr̃i curſ⁹
ꝯſũmationẽ accipiat. Uocatũ ẽ nomẽ ei⁹
ihesus inq̇t euãgeliſta. O nomẽ totiẽs vo
catũ ⁊ deſideratũ.nomẽ tãdiu cũ ſuſpirijs
expectatũ.ſ hodie ꝑmitus impoſitũ cum
vocatũ ẽ nomẽ eius ihesus. Audũ em̃ lon
ge a pctõꝛibus ſalus.i.ieſus/⁊ ꝓpe erat vl-
tionũ dñs. Hoc dauid cognoſcẽs poſtu-
labat nomẽ nõ potẽtie ⁊ dñatiõis/ſ gr̃e ⁊
benignitat. Dic inq̇t aĩe mee ſal⁹ tua ego
ſũ. Ihesus tuus ego ſũ. Nã q̇d ihs niſi ſa
lus⸮ Nõne ſic tibi loq̇ videt̃ dauid deo.ſa
tis dixiſti.ego dñs. ego oĩpotẽs.ego iuſt⁹
⁊ terribilis. Abſcõdãt̃ obſecro hec nomia
ꝑtãtis. ⁊ exhibeat̃ nomẽ gr̃e ⁊ benignitat.
Et dico ego ihs. Hoc ẽ nomẽ nouũ qđ os
diũ noiauit.qđ vocatũ ẽ ab angelo ꝑuſq̃
in vtero ꝯcipet̃.nomẽ ab aptis ꝑdicatum
ſicut dicũt actus aptoꝝ.ꝙ oĩ die nõ ceſſa-
bãt in tẽplo et circa domos euãgeliſantes
ihm. Hinc magnus ille ꝑdicatoꝛ/q̇ loque

batur ſapientiā inter ꝑfectos/nihil indica-
bat ſe ſcire niſi ihm xpm/ ⁊ hunc crucifixū
Ihm ꝓpterea totiēs viuēs ⁊ moriēs noīa-
uit/⁊ imitator eius ignacius. Nomē ꝑte-
rea a creaturꝭ oībus adoratū. qꝛ in nomīe
ihū omē genu flectat̄ celeſtiū t̄reſtriū ⁊ in-
fernoꝝ. qḋ ꝑſpicuū fecit miraculoꝝ opatio
Nomē deniqꝫ ab oībus inuocādū/qꝛ om
nibꝰ ſalutiferū. Nā oīs q̄ īuocauerit nomē
dn̄i. hic ſaluus erit. Et nō ē aliud nomen
ſub celo/affirmat petrus/datū hoībus in
q̊ oporteat nos ſaluos fieri. ⁊ iterū. Nō eſt
in aliq̊ alio ſalus. Si penites/⁊ times deū
vltionū: appella ad deū gr̄aꝝ dicēs. vt ꝓpt̄
nomē ſuū ihs. ſit tibi ihus. qm̄ ſcribit nob̄
filiolis ſuis iohānes. qꝛ remittūt̄ nob̄ pec
cata ꝓpt̄ nomē eius. Nā q̄s legit̄ in euāge
lio inuocaſſe nomē ihū. ⁊ exauditꝰ nō fuiſ
ſe. Si dānata morte pcti remanet morbus
cōcupiſcētie audi. qꝛ in nomīe ihū ſpētes
malaꝝ ſuggeſtionū tollūt̄. Et ſi mortiferū
q̄d delectatōis bibit̄ n̄ nocebit Si feroces
inſultus inimicorū oīm timuerꝭ/attēde qꝛ
in noīe ihū demonia deijciunt̄ ⁊ fere man
ſueſcūt/vt gloriabat̄ Agatha ⁊ turris for-
tiſſima p̄dicat̄ a ſapīe nomē dn̄i. Si tēpta-
tiōe vl' alia afflictōe fatigarꝭ dep̄merꝭ/imi-
tare aplos q̄ ibāt gaudētes a ꝯſpectu ꝯſilij
qm̄ digni habiti ſūt ꝓ noīe ihū ꝯtumeliā pa
ti. ⁊ apls paratū ſe offert nō ſolū ligari. ſed et
mori in hierlm ꝓ noīe ihū. Apparet igit̄
gr̄a dei in hoc noīe ihū. qḋ ē in remediū ꝯ̄
malū culpe. in refrigeriū ꝯ̄ malū ꝯcupiſcē-
tie. in p̄ſidiū ꝯ̄ malū pugne ⁊ in ſolaciū ꝯ̄
malū pene. Amplius qꝛ nccē ē nob̄ viato-
ribus ingrētibus celeſtē hierlm viā agno-
ſcere. aīaduertamus qꝛ deducit nos domi
nus ſup ſemitas iuſticie ꝓpt̄ nomē ſuum.
Porro qꝛ ignobilis es nobilitari deſideras
dat dn̄s ptātē filios dei fieri his q̄ credūt ī
noīe eius. Magna plane nobilitas. qꝛ ſi fi
lij dei ⁊ heredes. heredes q̄dē dei. cohere-
des aūt xpi. ⁊ ex ꝯſ̄nti eiꝰ fratres. Qḋ agno-
ſcēs angelus adorari a iohāne noluit. Vn̄
ait ne feceris. ꝯſeruus em̄ tuus ſū ⁊ fratrū tuo
rū habētiū teſtimoniū ihū. Egenus es et
mulia te petē nccē ē: offert̄ tibi ihs ꝓ titulo
petitōis ī curia dei pr̄is. ſicut obſuat eccīa
īſtituta ab eo q̄ dixit q̄cq̄d petieritꝭ pr̄em ī
noīe meo dabit vob̄. Quo noīe q̄ inſigni-
ti fuerint ſaluabūt̄ iuxͣ figurā Ezechielis
de ſigno thau q̊ ſignati ſaluati ſūt. Deniqꝫ
nemo v̄tutē. nemo ſanitatē huius nomīs
nouit/niſi q̄ accipit ꝑ expientiā ⁊ guſtat q̄d
illud ē. Oleū effuſū nomē tuū. Qualit̄ ac-
ceperat q̄ dicebat. Dn̄e nomē tuū ⁊ memo
riale tuū in deſiderio aīe. Et alt̄. In te glo
rificabūt̄ oēs q̄ diligunt nomē tuū Rurſꝰ
alius. Ego aūt in dn̄o gaudebo ⁊ exulta-
bo in deo ihū meo/quaſi dicēt. Gaudeāt
alij in anxia diuitiaꝝ ⁊ ſarcinaꝝ inutilium
accumulatōe. alij in effrenatōe ſordida vo
luptatū. alij in alijs noxijs atqꝫ ꝑdurꝭ. ego
aūt exultabo in deo ihū meo. qm̄ potiſſi-
mū apparuit gr̄a dei in eo. ¶ Sed ecce R
denuo ſmonē interrūpe conat̄ ſtudioſi-
tas īportuna. Et q̄rit quō verū hꝫ ꝙ oīs q̄
īuocauerit nomē dn̄i ſaluus erit. cū alibi
ſcp̄tū ſit. Nō oīs q̄ dicit mihi dn̄e dn̄e/in-
trabit in regnū celoꝝ? Rn̄ſio reqrit̄ terciū
dn̄e. qḋ ē opis. ſicut p̄mū ē cordis. ſecūdū
ē oris. Dic cur apls tātus vir petēs in noīe
ihū carnis ſtimulū tolli. exaudiri nō potu
it? Rn̄ſio. nō petiuit ad ſalutē. Aſſociari
q̄ppe dꝫ oīo q̄ttuor comitibꝰ vt exaudibil'
ſp fiat/ꝙ pie. i. ad ſalutē ꝙ ꝑſeuerant̄ ſine
pcti intruptiōe/ꝙ iuſte hoc ē in gr̄a ⁊ ꝓ ſe.
¶ Et ita quiſq̄s in ip̄o etiā mortꝭ articulo
petit hic puniri in curia gr̄e. libabit̄ a pena
futura. vbi ē curia iuſticie/et volabit liber ī
celū. ſicut deducit dn̄s Antiſidiorenſ me-
diāte merito xp̄i ⁊ pena habita in preſenti
Verbū q̄d ē qḋ dicit apls. qꝛ nemo pōt di
cere dn̄s ihs niſi in ſpūſācto/cū peſſimi ne
dū illud noīare/ſꝫ in v̄tute eius miracula
facere memorent̄. queādmodum viderūt
apli quendā in noīe ihū demonia eijcien-
tem. ſicut et illi reprobi q̄ dicent in iudicio
dn̄o. Nōne in noīe tuo ꝓphetauimus. ⁊
in noīe tuo v̄tutes multas fecimus ⁊c̄. q̄-
bus dicet̄. Neſcio vos? Rn̄ſio ꝙ nēo pōt
dicere dn̄s ihs niſi in ſpūſācto illuſtrāte in
tellectū. ſicut nec aliquā v̄itatē/vel ip̄o ſil'
mouente affectū ⁊ illuſtrante intellectū vt
in bonis. Qḋ aūt mali faciūt miracula hꝰ
eſt per poteſtatē publice iuſticie in atteſta-
tionem veritatis. Propterea nō ſufficiunt
oſ̄dere aliquē ſanctū/niſi comes fuerit hu
militas ⁊ ſācitas. Hec v̄o gr̄a miraculoꝝ
ideo dat̄ q̄nqꝫ reprobis/ad ip̄oꝝ ꝯdemna

tionē/ne iuſti ꝓ magno deputēt ſi vł habe
ant vel nō habeāt hanc grām. Nolite inqt
xp̄c gloriari ꝙ ſp̄us vob ſubijciūt ⁊c̄. Q̄r
ſi ſigillū ⁊ ſignū ꝓpriū diuine ptātis qđ eſt
miraculū. adhiberi q̄rat in teſtimoniū fal=
ſitatis/deus hoc nūq̄ pmittit/qn reclama
uerit vel reclamet/queadmodū p̄dixit ne
credamus ſignis antixp̄i. Et ē hoc ad ꝓ=
bationē electoꝝ. ¶ Properabat rurſus q̄=
rere ſtudioſitas. Cur nō mō fit baptiſm⁹/
vt olim in noīe iheſu? ⁊ cur nō ad inuoca=
tionē eius dant̄ gr̄a linguaꝝ/⁊ opationes
miraculoꝝ. ⁊ ſilia? Dū hec interloquendū
ſupinuit zelus feruidus/filius charitatis/
abſcede hinc. ait/o ſtudioſitas ſpeculatrix.
nō ē tp̄us diſputādi ſꝫ plorādi. nā ſi ꝓpte=
rea deus appellatus ē iheſus. ſi in hoc ap=
paruit gr̄a ipſius vt ſaluemur. vñ tot nob̄
mala/tot incōmoda. q̇ in ip̄m credimus ⁊
ip̄m inuocam⁹? Ecce iminuti ſum⁹ ex ira
dei effuſa ſup nos/pluſq̄ gentes q̄ nomen
dñi nō nouerūt neqꝫ inuocauerūt. Et vt
alia p̄tereā. ecce q̄ execrādo ſciſmate ecclāꝫ
ſpōſam ſuā ꝯcuti ſinit deijci/ꝓteri/rumpi
lacerari. Et vbi ſunt miſicordie tue antiq̄
dñe? vbi ē illa quā apł's tuus ſcribit appa=
ruiſſe/gr̄a? vbi ē nomē ſanctū tuū atꝫ glo
rioſum qđ inuocatū ē ſup nos? Cur dere
linqs nos dñe deus nr̄? Ubi abūdātia il=
la pacis quā oriturā aſſeruit ꝓpħa in dieb⁹
tuis/⁊ quā angeli cecinerūt dicentes. Glo
ria in excelſ deo. ⁊ in terra pax hoīb⁹ bone
volūtatis. ¶ Sꝫ ve tibi mala volūtas.
volūtas ingrata. Tu iſtā a nob̄ dei gr̄aꝫ
abſcondis. Tu diuinū illud carmē obtur
bas/diſſonis moribus tuis. Tu ſurripis
gloriā deo p̄te ſuā. Quidni pace ſpolieris/
p̄te tua? Tu igit̄ bñ viuere docenda eſſes
nō acute diſputare neqꝫ fortaſſis tp̄s docē
di ſꝫ faciēdi: qm̄ mala radicata q̄ in mores
abierūt. nō vboꝝ fomētis/ſꝫ factoꝝ ſecuri
bus atqꝫ ferramentis extirpare neceſſe eſt.
¶ Sꝫ aſſit potius tp̄us miſerēde dñe ihe=
ſu. tp̄us miſerēdi eius. q̄r venit tp̄us. ſuc=
currat gr̄a tua. Appareat illa miſer̄l. q̄r ad
iutor es in oportunitatibus in tribulatiōe
Impera vētis. ⁊ ceſſabit quaſſatio et aura
ſeuerior ⁊ aſperior. Recorderis gr̄e tue an=
tique dñe. Recorderis infantie ſuſcepte ꝓ
pter nos. ſed ⁊ circūciſiōis tue/⁊ noīatiōi

ſaluti fere memor eſto. Nūc ī p̄ncipio an
ni benignitatis tue. qđ p̄ncipiū tu corona
miſicordia ⁊ miſationibus. qm̄ illud tibi
dedicamus non fabuloſo Jano bifronti.
ſciētes qm̄ beatus ē vir cuius ē nomē dñi.
ſpes eius. ⁊ nō reſpexit in vanitates. ⁊ in=
ſanias falſas. Tu ſummus es pontifex nr̄
des ī nouitate ortus tui ⁊ coronatiōis tue
gratiaꝝ vbertatē ⁊ indulgētiaꝝ plenitudi=
nē elargire. Signare dignet̄ gr̄a tua nr̄as
expectatiōes ad p̄bēdas celeſtis illius ⁊ ca
thedralis ecc̄ie tue magne hierl'm/ecc̄ie tri
umphātis/ad quā tēdimus/quā tota de=
uotiōis cupimus. expectātes beatā ſpem.
Nō ꝯfundas nos ab expectatōe. q̄r ve pa
tientib⁹ repulſam. ſi vel in ſignatiōe/vel in
bullis vel ꝓceſſu vel poſſeſſiōe/defecerint
Sit hodierna ſanguis tui effuſio expecta=
tionū nr̄aꝝ valida ſignatio. ſit eternū ſalu
tare vt vbi iniqtas abūdauit. ſupabundet
⁊ gratia. ¶ Talis erat in meditatiōe mea
zeli plangor q̄rulus cōmouēs/orans/⁊ ob
teſtans. vt ſublata mala volūtate d̄ medio
nr̄i (illa eīn ſola pacem cogit in exiliū. illa
ſciſma parit. fouet ⁊ nutrit) nos coadiuto
res gr̄e dei ſumus. q̄ pijs conatibus nō de
erit. ¶ Cui ſtudioſitas. ⁊ cur ait nō inqrit
clerus cū p̄latis ſuis. qualibus vijs occur=
rere cōuenit tātis ⁊ tot incōmodis. Seu p
ꝯgregationē factā in noīe iheſu. qui aderit
in medio. Seu p ſedule diſputatiōis offi=
ciū. tendētis nō ad cōtentionē. ſꝫ veritatis
inquiſitionē. Seu p inueſtigationē crimi=
num regnantiū in xp̄ianitate. vt euelli co=
gnita poſſent? Et eēt clerus exēplo iheſu/
populi ſaluator. nō lupus diſſipator. Ex=
pedit ne me ſtudioſitatē in talibus occupa
ri. ¶ Cui zelus. Expedit qdē ⁊ iā multa a
tuis ſectatoribus cōſcripta ſunt vt oīa nte
p̄pareēt. q̄ agēda fuerint in cōcilio. Alioqn
ferēdū ē ne ſciſmati radicationē afferret ex=
emplo grecorū/⁊ ne ſciſſuras (qđ auertat
dei gr̄a) mł'tiplicaret ampliores/q̄lia nūc
oīa dicē reclamat vt vides breuitat̄l amor
⁊ ſubdola blandaqꝫ adulatio ꝯdicit. Ni=
hilominus obſecratiōe facta p gr̄aꝫ domi
ni nr̄i iheſu xp̄i et p me zelū domus dei/vt
tp̄us modicū det̄ vitati ⁊ eius inq̄ſitioni.
ꝓpulſo oī mordacitatis deſiderio. qđ lon=
giſſimum frequēter vanitati datur ⁊ fabu=

lationi. Dic tu ſtudioſitas radices aliq̃s ex
iure diuino ſub generalibus p̃ncipijs vtiles
ad ſedādū peſtiferꝝ ſciſma. qm̄ illud p̄mū
⁊ p̃ncipalius occurrit in eccl̃ia reformādū.
¶ Nūc ſtudioſitas viſa eſt q̄dā apire/ ſub
conſideratiōe quadruplici/ q̄ qualia ſunt.
vīm erit iudiciū.
¶ Sequūt̃ quattuoꝛ conſideratiōes ꝺ pa
ce p̄dicate Taraſcone.

Conſideratio .j.

Finis policie eccleſiaſti ce/ ⁊ cuiuſlibꝫ leg̃ eam
regulantis/ ē pax ſalutifera.
Hoc ſatis exp̃ſſit diuinus
nr̃ pħus paulus q̇ finē leg̃
⁊ p̄cepti/ nunc dilectionē eē
dixit/ nūc iheſum/ intelligēs in dilectōe pa
cem/ in iheſu ſalutē. vt ſit finis pax ſalutar̃.
Necꝫ opus ē anxia deductione alia/ cū na
tura nos doceat/ ens quodlibꝫ nō minus
ſuā vnitatē ⁊ pacē appetē/ q̄ꝫ entitate/ ſꝫ de
ductionē diuini Dionyſij/ Auguſtini ⁊ boe
tij/ ita vt pax ſit bonū qꝺ oīa appetūt/ adeo
ꝙ p̃ticularis oꝛdo nature plerūqꝫ īmutat̃ ī
rebus/ vt vnitas conſuet̃. Maīfeſtat hoc
aſcēſus grauis ſurſum/ ⁊ leuis deoꝛſū/ Si
in coꝛpe vō/ cur non in myſtico pōt viciſſi
tudo talis q̃ri/ vt ꝑ pace retinēda/ fiat deoꝛ
ſum qꝺ ſurſum ē/ vt pax p̃maneat? Cum
igit̃ ſm exigētiā finis cetera debeāt mode=
rari/ ⁊ finis q̇ ē imponit nc̃citatē reb⁹/ neceſ
ſitas vō legē non habꝫ/ p̃ſpicuū ē/ ꝙ nulla
lex habeat aliq̇d firmitatis/ ſi paci faciende
vel conſuādē/ inueniẗ cōtraria. ſꝫ debꝫ int̃
p̃tari vt ſuiat paci/ vel penit⁹ aboleri/ alio=
quin iux̃ dictum comici: ſummū ius ſum
ma ē malicia/ cōfoꝛmit̃ ad iuſſionē ſapien=
tis/ noli eē iuſtus nimis/ Sic athenienſes
fecerūt ad tp̄us leges lycurgi non eē/ vt ſp̄
eēnt. ⁊ naſica ſcipio/ dū conſul inq̇t iuris oꝛ
dinē ſequit̃/ id agit vt cū oībus legibus ro
manū coꝛruat imperiū. Nullo pacto igit̃
ſuat̃ lex/ nō obſuato leg̃ fine q̇ ē pax. Si
cut in ſitī xp̄ianā doctrinā ſcribens Aug⁹.
deducit ꝑ regula memoꝛāda/ ꝙ nullus te
xtus ſacre ſcripture in ſua expoſitōe retinet
ſenſum ſp̄ūſſancti niſi ille caritatē edificet.
Et qm̄ huius ſciſmatis tā extranea videt̃
eē p̄ſtis/ vt tale nūq̄ꝫ viſum fuerit minus
hn̄s ꝓuiſiōis humane remedium/ docere
hoc ſua in dies radicatiōe. expedit ad eius
expulſionē inſtitutio nouoꝝ canonū cum
ea q̄ ꝺ nouo emergūt nouo egeant auxilio
vel iam ꝯditoꝝ nc̃caria ē moderatio. Sed
qualis ⁊ p̃ quid moderatio? Sane p̃ regu
lam infallibilē ⁊ inobliquabilē legis diune/
cuius ſectatoꝛibus ⁊ amicis pax multa ē/
ſi ꝓphe credit̃. ⁊ nō ē illis ſcandalū. ¶ Ex
q̇bus eliciẗ cōcluſio ſaluberrima ꝙ nulla
via ꝑficiēs ad ſedationē ſciſmatis repudi=
anda ē. quātumcūqꝫ iura vel leges huma=
ne videāt̃ opponi vt ꝺ electiōe ſūmi ponti
ficis ꝙ ē ſic ⁊ ſic celebranda. et ſi tes/ dūmō
diuinū mādatū vl' ius maneat inuiolatū.
Qꝺ ſcire ad illā ſpectat ſciam p̃ quā legū
cōditoꝛes iuſta decernunt/ legē eternā imi
tantes. Hec ē lex euāgelica q̄ ſi cōtemnat̃
ab aliq̇bus: illi ſunt inepti pacis eccleſiaſti
ce tractatoꝛes quēadmodū inutiles ſunt
hoīes ita adherētes nudis textibus/ vt epi
keyam hoc ē equitatē ignoꝛēt/ quales Are
ſtotiles noīauit īmanſiuos in opinionib⁹
ꝓpꝛijs. ¶ Ex his deniqꝫ q̇s nō videat/ q̄ꝫ
impiū ē/ p̃ſtim apud eos qui ſe eccleſiaſti=
cos dici volūt/ ſi p̃itos in euāgelica lege vl'
nō conſultare/ vel abijcere/ vl' maioꝛi ſacri
legio/ hꝛi ꝓbꝛe cognoſcāt̃/ hinc erroꝛes/ hīc
p̄ſumptuoſe aſſertiones/ hinc p̃plexitates
inexplicabiles/ hinc obſtinate defenſiones
adinuētionū humanarū in p̃niciē eccleſie
⁊ pacis ſalutifere finis ſui ſurgūt. vt ꝙ nō
licꝫ diſputare ꝺ potētia pape/ ꝙ non pōt ſi
bi dici cur ita facis/ cum tn̄ ſit peccabil̃. ꝙ
nō pōt in aliquo caſu eccl̃ia ſine eo cōuoca=
ri vel aggregari/ ꝙ hic ē fidei articul⁹. Hn̄
dictus ē papa [exempli gr̃a] ꝙ non pōt in
aliquo caſu ad ꝯcilium papa vocari. Qꝺ
abſqꝫ eo nō ſtat ſalus/ cū tamē ſalus eccle=
ſie in ſolum deū oꝛdinet̃ abſolute ⁊ eſſen=
tialiter/ ⁊ in hominē chꝛiſtum de oꝛdinata
lege/ ſed accidentaliter oꝛdinatur in papā
moꝛtalem/ alioquin dum vacat ſedes per
moꝛtē pape vel naturalē vel ciuilē. vtputa
ſi ſit hereticus depoſitus/ quis hominum
ſaluus eēt. Alij papā p̄dicant impeccabi=
lem. alij om̄ipotentē. alij ſine vlla exceptō
ne credunt ex̃ ſalutis ſtatum quēlibet ſue
parti non obedientē. Qꝺ quāta temerita=
te dicat̃ ipi viderint aſſertoꝛes.